

ת"פ 58902/08/18 - מזייד כעביה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עתפ"ב 58902-08/18 כעביה נ' מדינת ישראל

מספר בקשה: 1

בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא
המבקש: מזייד כעביה
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

החלטה

המבקש הורשע במסגרת עמ"א 59348-07-15 על פי הודאתו בעבירות של ביצוע עבודות בנייה במקרקעין ללא קבלת היתר כדין ובביצוע עבודות בנייה במקרקעין בסטייה מתוכנית, הכל לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"א-1965. במסגרת גזר הדין נגזרו על המבקש העונשים הבאים: קנס בסך 45,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו, התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה, צו הריסה למבנה נשוא כתב האישום תוך 60 ימים זולת אם יהיה היתר באותה תקופה וצו איסור שימוש לבנייה נשוא כתב האישום.

ביום 29.8.18 הגיש המבקש ערעור על גזר הדין וכן בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. ביום 13.9.18 התקיים לפניי דיון בבקשה במעמד הצדדים, כאשר המשיבה התנגדה לה.

לאחר שבחנתי את הבקשה, כתב הערעור וטענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין להתקבל בחלקה, ככל שהדבר נוגע לסוגיית הריסת המבנה נשוא כתב האישום בלבד.

אכן, כפי שציינה ב"כ המשיבה, קבעה הפסיקה כי ככלל אין מקום לעכב צו הריסה אלא בנסיבות מיוחדות. מנגד, ברור כי הריסת המבנה משמעה למעשה סיכול וייתור הליך הערעור.

אזכיר כי המסגרת בה אנו נמצאים אינה הדיון בערעור לגופו, אלא שלב מקדמי ובו מתבקש עיכוב ביצוע בלבד, עד להכרעה בערעור והגם שלא שוכנעתי שסיכויי הערעור גבוהים, הרי שלא ניתן בשלב זה לומר כי המדובר בערעור חסר סיכוי לחלוטין.

עוד אציין כי ב"כ המשיבה לא הציגה לפניי ראיה ולפיה ההריסה נדרשת באופן מיידי ובעיכוב הביצוע יש להוות סכנה ממשית כלשהי לציבור.

בנסיבות אלו ומקום שהדין בערעור קבוע לגופו לתקופה לא ארוכה במיוחד, מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה ולהורות על עיכוב ביצוע ההריסה בלבד עד להכרעה בערעור.

עם זאת לא מצאתי להורות על עיכוב ביצוע שאר רכיבי גזר הדין שהוטלו על המבקש.

בפסיקה כבר נקבע כי ככלל, אין מקום לעכב תשלום קנס שנגזר על נאשם, שכן "בניגוד לעונש מאסר, שריצויו אינו הפיך, קנס ששולם ניתן להשיב, אם יוחלט על ביטולו המלא או החלקי" (ע"פ 1467/01 ג'אזי וזווז נ' מדינת ישראל, תק-על 2001 (2)). כדי לזכות בעיכוב ביצוע של פסק דין כספי, מוטל על המבקש להראות שאם יזכה בערעור לא יוכל לגבות בחזרה מן התובע את כספו וכבר נקבע, כי חשש זה אינו מתקיים כאשר מדובר בחיוב כספי לטובת המדינה, שחזקה עליה כי תשיב למבקש את כספו אם יזכה בערעורו (ע"א 6197/00 עו"ד אביגדור פלדמן נ' שופט בית המשפט המחוזי נצרת (לא פורסם)). הדברים נכונים אף כאשר לצו איסור השימוש בבנייה נשוא כתב האישום שהוטל על המבקש, אשר אינו מהווה עונש שביצעו בלתי הפיך כמובן.

סיכומי של דבר, הנני מורה על עיכוב ביצוע צו ההריסה עד להכרעה בערעור, ודוחה את הבקשה ביחס לשאר רכיבי גזר הדין.

להמציא החלטתי זו לב"כ הצדדים עוד היום בפקס ולוודא את קבלתו טלפונית.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.